

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 10. april 2008 stillet følgende spørgsmål nr. 29 (L 81), som hermed besvares.

3. juni 2008

J.nr. 6270-0002

Spørgsmål nr. 29:

”Når beskæftigelsesministeren i forbindelse med 2. behandling af L 40 den 10. december 2004 kunne udtale, at der er ”en fornuftig balance mellem hensynet til lønmodtagerens fleksibilitet og ønsket om at kunne tage et arbejde og arbejdsgiverens interesse i at kunne beskytte en viden og sikre, at medarbejderen ikke lige med det samme går over til konkurrenten”, hvordan kan det så være, at ministeren ønsker at vedtage en lov, der lovgiggør eksisterende jobklausuler og kommende jobklausuler for vikarer m.fl.?”

Endeligt svar:

Jeg skal igen understrege, at L 81 bestemt ikke lovgiggør hverken eksisterende jobklausuler eller kommende jobklausuler for vikarer. Det er tværtimod formålet med lovforslaget at begrænse virksomhedernes brug af jobklausuler og derfor ikke at ændre evt. eksisterende begrænsninger i brugen af jobklausuler, som følger af anden lovgivning, retspraksis eller andre retskilder. Det fremgår direkte af bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke med lovforslaget er tilsigtet, at en arbejdsgiver kan pålægge erhvervsbegrænsende klausuler i videre omfang, end hvad der gælder i dag. Det fremgår også, at lovforslaget ikke i øvrigt søger at berøre de retlige grænser, der allerede gælder i dag for virksomheders brug af jobklausuler. Disse retlige grænser er ikke nødvendigvis endeligt fastlagt, men fortsat under fortolkning ved de retlige instanser. Lovforslaget ændrer således ikke de grænser, der i dag gælder for at pålægge funktionærer og ikke-funktionærer konkurrence- og kundeklausuler, jf. funktionærlovens §§ 18 og 18a og aftalelovens §§ 36 og 38. Der er på ingen måde tale om at lovgiggøre af noget, der i dag er forbudt, men snarere at indføre et supplement til de regler, som i forvejen regulerer brugen af jobklausuler.

Tilsvarende åbner lovforslaget heller ikke op for nogen ny adgang til at opdele markedet af arbejdstagere mellem arbejdsgivere. Jeg henviser i øvrigt til kommentarerne til punkt 2 i høringsnotatet.

For så vidt angår de allerede eksisterende jobklausuler skal jeg henvise til mit svar på spørgsmål 1.

For så vidt angår de undtagne vikargebyrordninger er disse almindeligt kendt og nødvendige for vikarbranchen, som her leverer en rekrutteringsydelse. Det er heller ikke sådan, at gebyrafterne hindrer vikaren i at få andet arbejde, herunder en fast ansættelse. Gebyret skal kompensere vikarbureauet for afholdte udgifter til oplæring mv. og for sparede rekrutteringsudgifter mv. i kundevirksomheden. De nye regler sikrer, at domstolene kan efterprøve, at gebyret står i rimeligt forhold hertil. Vikarbureauer er erfaringsmæssigt og ud fra et samfundsmæssigt perspektiv vigtige aktører, der medvirker til at formidle personer i beskæftigelse.

Jeg mener også, at der er andre grunde til ikke at medtage disse ordninger. Dels gælder der allerede i dag visse grænser for at begrænse vikarers jobmuligheder. Disse grænser var fremme i Arbejdsrettens dom og den af Arbejdsrettens refererede Højesterets dom. Dels forhandles der i øjeblikket et vikardirektiv inden for EU, hvor der også kan ventes en regulering af jobklausuler, gebyrafter mv. Endelig er det min opfattelse, at vikaransættelse i Danmark gennem vikarbureau typisk er en selvvalgt ansættelsesform – og bestemt ikke udtryk for, at vikarer holdes uden for fast ansættelse. Se også mit svar på spørgsmål nr. 3.

Venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen